ISSN 0909-4391

November 2001
36. årgang nr. 6

Danish Westindian Society
protektor: Hendes Majestæt Dronningen

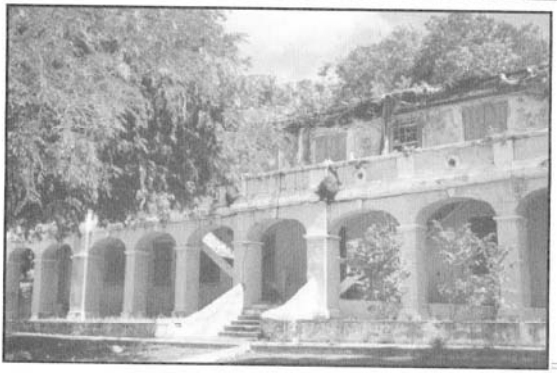

Termitterne er flyttet ind i den gamle danske skole

Hvad med bygningskulturen

Kan vi gøre noget ved det?

Søren Laub blev kåret som nyt æresmedlem

Henning Henningsen fejret på 90-årsdagen

David Hamilton Jackson

Helt eller rebel

- læs også om „Den trofaste Negerkvinde“ en føljeton fra 1875.

- eller Da øerne solgte Danmark en satire fra „Klods Hans“ fra 1900

Redaktion: Ole Bidstrup (ansvh.) tlf+fax: 33 24 10 20
Lykkesholms Alle 2A, 4. sal, 1902 Frederiksberg C
E-mail: **obi-awa@post1.tele.dk** Internetadresse: **www.dwis.dk**

Symbolernes tid?

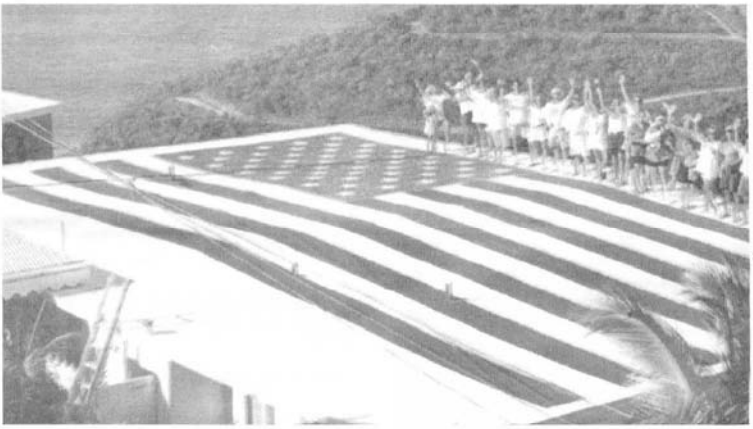

En snes mennesker hjalp familien på St. Thomas med at male amerikansk flag på taget.

Fra forsiden af Daily News 17. september

Der er skrevet og sagt meget om verdenssituationen efter 11. september. Også på de tidligere danske øer, hvor der var en lokal militærmand blandt de omkomne i Washington. Et af de mange beviser på, at næppe mange i USA er gået ram forbi – et eller andet familiemedlem eller en eller anden i ens omgangskreds er berørt af den uhyggelige begivenhed, der helt har lammet turismen på øerne. I det mindste for en tid.

Men hvad kan man gøre i sin fortvivlelse? For en familie på St. Thomas var løsningen at købe 90 gallons maling og så samle en snes mennesker oppe på taget, hvor de i den stegende eftermiddagshede malede et gigantisk Stars & Stripes. Det tog halvanden time, men så var det også synlig i den grad, at ingen i et passerende fly kan være i tvivl om, at det her er USA.

Familien si'r til avisen, at de ikke vidste hvad de skulle gøre for at vise deres deltagelse – udover noget symbolsk. Og hvad er mere symbolsk end flaget for en amerikaner?

Forsiden på The Daily News, som bragte historien, er også ændret. Nu er der Stars & Stripes indbygget i logoet på forsiden. Og dette symbol dukker op overalt. Selv hvis du går ind på museumssiderne for Whim, så popper der et vindue op med amerikansk flag – i øvrigt med en opfordring til at feriere i American Paradise, USVI. Iøvrigt er St. Croix Landmarks sider værd at besøge. De er på internetadressen:

www.stcroixlandmarks.com

Ole Bidstrup

Medlemsmøde

Fredag den 23. november 2001 kl. 19:00

i Valby Medborgerhus, Valgårdsvej 4, Valby
(lige ved Toftegårds Plads og tæt ved Valby station)

Peter von Scholtens slaveskoler

Julie Fryd Johansen

Victor Cornelins

Drengen fra St. Croix som blev viceskoleinspektør i Nakskov

Karen Munk-Nielsen

Mødeudvalget *- sørger for amerikansk lotteri med flotte præmier og julestemning med æbleskver og gløgg. Pris: 50 kr. - som betales ved fremmøde*

Tilmelding: Pr. e-mail: DWIS@vip.cybercity.dk eller nedenstående kupon, som senest tirsdag den 20. november 2001 skal være fremme hos: **Erik Marcussen,** eller pr. telefon til **Esmé Baltzer**, 45 86 54 45.

(men brug stregen på næste side for at holde postvæsenets mindstemål)

Tilmelding til medlemsmødet fredag den 23. november 2001

Antal detagere: _____

Navn: Telefon:

(Sendes til Erik Marcussen - adresse på næste side.....)

UNIQUE TOURS

- har som navnet siger den helt individuelle rejse som speciale, både for den enkelte og for grupper. Og med det bedst tænkelige kontaktnet i det tidligere Dansk Vestindien. Ring til

HEIDI CHRISTIANSEN

Springforbivej 4 ● DK-2930 Klampenborg
Telefon +45 3990 2040 ● Fax +45 3990 2080
(Reg. under rejsegarantifonden nr. 1026)

Porto

til

Erik Marcussen
Græsager 302
2980 Kokkedal

Formanden skriver...

Dansk Vestindisk Selskab har fået et nyt æresmedlem! Søren Laub, mangeårigt medlem af bestyrelsen og tidligere formand blev på generalforsamlingen den 11. oktober udnævnt til æresmedlem. Ved samme lejlighed udtrådte Søren Laub af bestyrelsen, og jeg vil gerne her benytte lejligheden til endnu engang at takke for hans årelange aktivite indsats for selskabet.

Ligeledes trådte den afgående næstformand Lars Hornstrup Hansen ud efter 7 år i bestyrelsen. Også han skal have en varm tak. Vi vil savne jer begge i bestyrelsen. Til gengæld trådte to nye bestyrelsesmedlemmer til. Walther Damgaard og Gunvor Simonsen, som jeg vil byde velkommen. Vi glæder os til at samarbejde med jer.

Snart er vi nået frem til det første Københavnermøde i denne sæson. Det kommer til at stå i skolehistoriens tegn. Julid Fryd Johansen vil fortælle om Peter von Scholtens slaveskoler og Karen Munk-Nielsen vil fortælle om skolelæreren Victor Cornelins, født i Vestindien, bosat i Danmark.

Men sæsonen er allerede begyndt. Den 13. oktober var der et møde i Kolding, hvor der blev vist en lysbilledserie om sukker og festivalen blev evalueret. Det er godt for os i bestyrelsen, der allerede nu begynder at tænke på den næste festival, at høre ris og ros om festivalen. Vi vil ikke sende et evalueringsskema ud, men gerne opfordre alle, der har noget på hjerte til at henvende sig til os, og komme med deres mening om godt og skidt.

Den 20 oktober fyldte vort æresmedlem Henning Henningsen 90. På Selskabets vegne deltog Ole Bidstrup i receptionen i Helsingør (se side 24-25)

Til sidst vil jeg undskylde en ting, hvor jeg endnu ikke har holdt mit løfte. Under festivalen lavede jeg en omvisning på Rosenborg Slot for en mindre skare vestindere. Der var et begrænset antal pladser, hvilket betød, at fremmødte værter ikke kunne komme med. Erik Mønsted Pedersen var utrolig venlig, at give de interesserede en omvisning. Men jeg har også til andre lovet, at der ville blive arrangeret en tur til Rosenborg. Jeg har ikke glemt det, men travlhed har forårsaget, at det endnu ikke har været muligt. Jeg vil sørge for, at turen bliver arrangeret til foråret.

Louise Steensgaard

Og hvad så med bygningskulturen?

Arkitekten Ulla Lunn arbejder med et spændende projekt til renovering af de gamle bygninger i det tidligere Dansk Vestindien. Her beskriver hun hvordan:

Det kan være en trist oplevelse, hvis man sætter sig for at se på arkitektur i de tre gamle byer; Charlotte Amalie, Christiansted og Frederikssted. De tre byer, der er de smukkeste og mest helstøbte i Caribien.

Efter "Hugo" i 1989 og derefter "Marilyn" i 1993 er der mange væsentlige bygninger der nærmest er opgivet. Det evindelige problem er naturligvis penge, og en vis afmagt over, at det kan ske igen, og man ikke kan få forsikret bygningerne osv.

Nogle huse kommer også i klemme i generationsskiftet, eller fordi der ikke er nogen der efterspørger at bruge dem til noget fornuftigt.

Måske er det også lidt demoraliserende for ejerne af de gamle huse, at end ikke de offentligt ejede bygninger bliver sat i stand og holdt ved lige. Meget væsentlige bygninger som Den Danske Skole i Frederikssted, eller Hospitalet i Christiansted er godt på vej til at blive ruiner. Fort Christian i Charlotte Amalie har det heller ikke for godt: Alle tre eksempler på bygninger der tilhører lokalregeringen.

Men hvis man omvendt ser på de bygninger, der tihører National Park Service under federalregeringen, så er bygningerne sat fint istand, hvilket faktisk kan virke lidt som en rød klud på de lokale myndigheder.

Nogen af dem, der virkelig gør en indsats for at sætte bygninger istand er dels nogle organisationer, hvoraf én er St. Croix Community Foundation, dels er der flere private, der systematisk opkøber historiske huse og går i gang med at sætte dem i stand.

Aktiviteterne kan dog ikke hamle op med forfaldet, der i troperne går meget stærkt. Termitterne angriber og lianerne snor sig ind i alle sprækker og splitter murværket og tømmerkonstruktionerne ad.

Kigger man med arkitektøjne på de tre byer, er der flere ting der er tydelige.

For det første ville man ikke have så fine byer og så smukke huse, både store flotte murede byhuse som fine små tømrede træhuse, hvis man ikke havde haft nogle meget dygtige håndværkere.

For det andet ville man ikke have så store problemer med vedligeholdelse og istandsættlse, hvis man stadig havde en håndværkstradition baseret på traditionelle metoder og gammeldags materialer som kalk, mørtel og tømmer.

Et hus i Christiansted, som har haft det bedre en gang....
foto: Anne Walbom

I det fugtige klima er behandling af murværk med cement og /eller plastic og ligeledes tømmer behandlet med plasticmaling bare med til at fremme det langsigtede forfald.

For det tredje har myndighederne ikke magt som de har agt. De få ressourcer der er, må bruges på at håndhæve nogle regler, og der er ikke kræfter til at se problemerne i helheden og lægge strategier.

Jeg har kikket med de øjne på de tre byer, og tænkte som så: I Europa satser man i disse år på at genoplive og styrke håndværket, som den bedste langsigtede strategi for bevaringen af bygningskulturen. Og i Danmark har vi faktisk genoplivet det traditionelle håndværk de sidste 10 år, fordi dem der ejer de gamle huse efterspørger det. Jo flere håndværkere der kan, jo mindre mystisk bliver det, og jo mere konkurrence er der til at holde prisen nede.

Jo flere ejere der ved hvad de skal efterspørge, jo flere efterspørger et kvalitetsabejde. Kunne man ikke arbejde på en tilsvarende strategi på øerne?

George Tyson er historiker og bor på St. Croix, og Roland Roebuck, der er fra St. Croix, men arbejder som socialarbejder i Washington, gik ind på denne tanke og har været med til at udvikle den. Og i det sidste år er der så efterhånden tegnet omridset af et projekt.

Jeg har været på øerne i juni og opbygget et netværk indenfor dette område og drøftet ideen med høj og lav. De fleste synes det er en rigtig god ide, men alle kan dog også se store problemer.

Den gamle danske skole i Frederiksted. Billedet er taget efter Hugo, men før Marilyn, så i dag er taget helt faldet sammen.

Nej, træerne vokser ikke ind i himlen - det bliver ikke let. Men jeg havde dog noget med i posen. Den danske murer-uddannelse og tømreruddannelse vil stille op med en flok 3. års lærlinge i 8 uger sammen med deres fagskolelærere. De vil indgå i team med unge mennesker fra øerne i det man kalder makkeroplæring.

Det lokale fagskolesystem viste stor interesse for at være med i sådan et projekt. Faguddannelsesudvalgene herhjemme stiller bare den betingelse, at det restaureringsarbejde der skal gennemføres skal være på en bygning, der er museum, uddannelsesinstitution eller på anden vis til gavn og glæde for almenheden.

Men sådan et projekt rejser en hel skov af andre spørgsmål.

En ting er murer- og tømrerfag, en anden ting der er brug for er møbelsnedkere og malere. Hvad gør vi ved det?

En ting er at danske håndværkere er dygtige, men på øerne kunne de måske også lære danskerne ét og andet. F.eks. at leve side om side trods kultur- race- og religionsforskelle.

En ting er de gamle huse som vidensbyrd om vores fælles historie, men hvad med alle de andre aspekter af vores fælles historie og kultur.

En ting er at det officielle Danmark ikke har villet engagere sig i øernes skæbne og fremtid, men hvad med hele det mellemfolkelige engagement?

Den gamle danske skole i Frederiksted. Den havde en meget imposant indgang og har stadig et gammelt, smukt tamarind-træ ved indkørslen.

Alle disse vinkler på problemet med at fremme bygningsbevaringen skrev jeg sammen til et projekt i foråret 2001.

Bestyrelsen for Dansk Vestindisk selskab anbefalede det, og St. Croix Community Foundation inviterede til samarbejde, og det samme gjorde Rotary, og SBS Byfornyelse, hvor jeg arbejder, lagde hus til.

På baggrund af det første projektprogram gav Dronning Margrethes og Prins Henriks Fond, Margot og Thorvald Dreyers Fond og Malermester Flemming Jensen, de første bidrag.

Men med de mange andre spørgsmål som ideen rejste har projektet nu udviklet sig betydeligt, og består nu af 2 dele, der støtter hinanden.

1; Det Vestindisk-Danske Lærlinge Initiativ er rettet mod de forskellige byggefag og deres faguddannelser, som vil indgå med fagskoleophold for 3. års lærlinge.

De danske lærlinge vil arbejde i makkeroplæring med ung mennesker fra øerne på et eller flere konkrete restaureringsprojekter.

Desuden retter denne del sig mod danske firmaer, der kan sende konserverings og restaureringseksperter over, for at undervise i særlige teknikker som restaurering af interiører og møbler, samt være i stand til at modtage enkelte unge mennesker på uddannelsesophold.

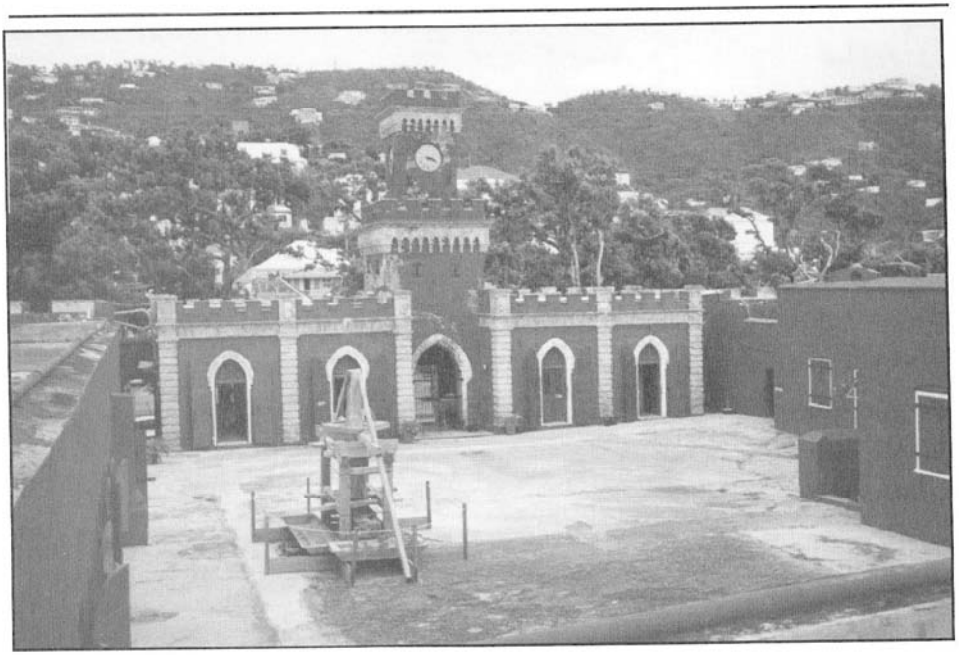

Fortet i Charlotte Amalie er i konstant behov for renovering.

2: Et Dansk Center for Kultur og Håndværk, skal styrke det mellemfolkelige samarbejde og det forskningsmæssige arbejder, der foregår allerede indenfor såvel arkitekter som historikere, pædagoger, teologer og mange andre faggrupper.

Der er her tale om et formidlingsarbejde, der retter sig mod lokalsamfundet, samt besøgende på øerne, men også mod Danmark og USA.

Gennem dette arbejde er det hensigten at arbejde for at højne forståelsen for vores fælles arv, og dens bevaring. Heraf er de gamle huse ét. Et sådant „center" skal skabe en ramme om aktiviteter som små udstillinger, seminarer, debatter og altså håndværkskurser.

Ideerne til udvikling af denne del af projektet er endnu ret grønne, men jeg håber at den interesse, der både findes på øerne og her, i forskellige faggrupper og organisationer, vil være med til at kvalificere projektet yderligere.

Den næste fundraising runde er startet nu, og det er nu strategien, at de amerikanske fonde vil få øjnene op for problemerne, hvis de danske fonde går forrest. Vi efterspørger derfor gode ideer og kontakter til relevante fonde.

Det synes oplagt, at de to initiativer kan støtte hinanden, især hvis der findes en god ramme til aktiviteterne. Rammen arbejder vi på, og det kan blive et smukt gammelt hus, der enten bliver lejet for en lang årrække, eller bliver købt til formålet.

Bygningen skal naturligvis sættes istand, som eksempel på „best practice" indenfor traditionelle og skånsomme håndværksmetoder. Hvis bygningen bliver tilstrækkelig stor vil vi også arbejde for, at der bliver nogle refugieboliger for danske forskere og håndværkere m.m.

Projektet her manøvrerer i et meget vanskeligt farvand, men det bedste er dog, at de fleste synes det er en god ide, og så skal det også nok vise sig muligt.

Ulla Lunn
Ark. m.a.a.

Et redaktionelt PS: Hvis der er medlemmer, der har gode ideer til støtte for projektet, så vil Ulla Lunn gerne høre dem - især hvis de også kan forbedre fondraising-siden.

Whim på nettet

Langsomt, men sikkert, er St. Croix Landmarks blev bedre på internettet. Nu er siden, der fortæller om biblioteket og arkivet på Whim til at søge og finde. Er du til netbrug, så prøv selv på:

www.stcroixlandmarks.com/library.html

HUSK-HUSK-HUSK

Sæt kryds i kalenderen for 2002, her er datoerne for de første medlemsmøder:

Fredag den 8. februar:
Emnet bliver om at studere i Vestindien.

Fredag den 12. april:
Forårs Jump-up - en festaften med dans, musik og vestindisk mad.

To nye ansigter i bestyrelsen

På den årlige generalforsamling i DVS kom der to nye ansigter ind i bestyrelsen. (Læs mere om generalforsamlingen på side 21-23)

Det var **Gunvor Simonsen**, som er historiker og ansat på Rigsarkivet. Hun skrev speciale om Dansk Vestindien. Og det var **Walther Damgaard**, der er elektroingeniør med eget konsulentfirma.

David Hamilton Jackson:

Rebel eller helt?

af Erik Gøbel

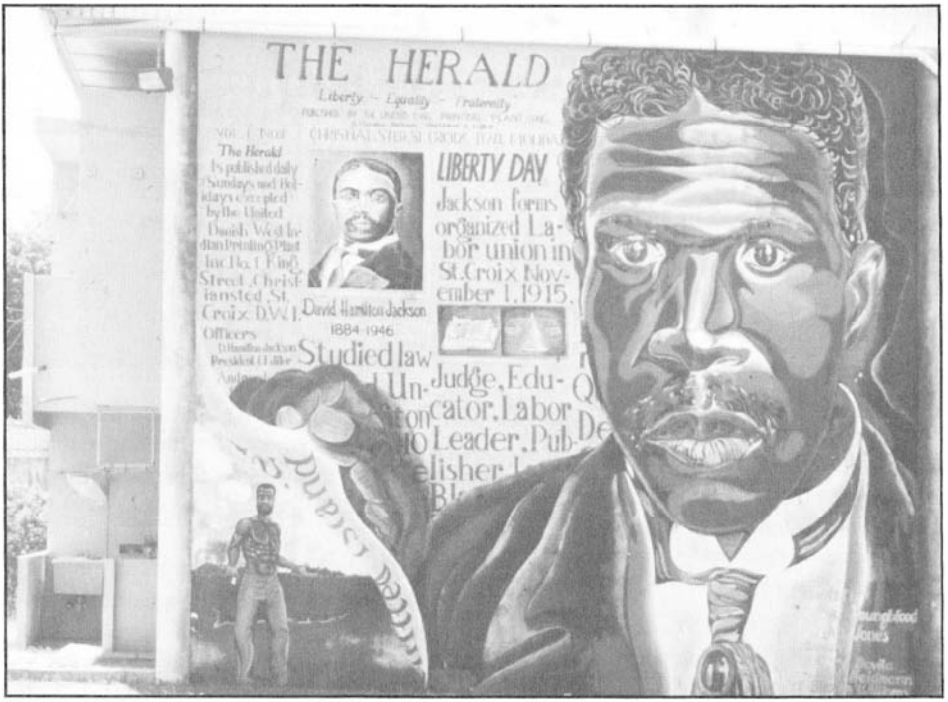

David Hamilton Jackson står som statue i parken foran fortet i Christiansted. Han er på vægmaleri på gavlen af et boligkkompleks nær ved vandflyverens landingsplads.
foto: Ole Bidstrup

Ved slaveriets ophævelse i 1848 bedredes leveforholdene ikke umiddelbart for det store flertal af sorte indbyggere i Dansk Vestindien.

I 1878 kom det til åbent oprør på Sankt Croix, men stadig uden de ønskede forbedringer i løn- og levevilkår.

I de sidste år under dansk styre blev David Hamilton Jackson de sortes leder. Han var født på Sankt Croix i 1884 som søn af en lærer og blev også selv en velanskrevet lærer. Hans udfald mod kirken gjorde imidlertid, at han blev afskediget fra skolen.

I stedet blev han kontorist, men et sammenstød med guvernør C. Helweg-Larsen fik til følge, at Jacksom også mistede dette job.

I stedet fik han mulighed for at uddanne sig som jurist ved et universitet i Chicago.

I en barbersalon i Frederiksted kunne man i mange år blive klippet - og kigge på helten „thee Hamilton Jackson". Vi lånte billedet med udenfor.

Hamilton Jackson var selv sort, og hans karismatiske udstråling og effektive indsats sikrede ham sine landsmænds opbakning, først og fremmest i den lokale fagforening. I foråret 1915 blev han således sendt til København for at tale de fattige sortes sag, og det lykkedes ham at vinde en vis sympati hos socialdemokrater og radikale, blandt andre journalisten Henrik Cavling og finansminister Edvard Brandes.

Ved sin tilbagekomst til Sankt Croix startede han avisen The Herald i Christiansted, og dens første nummer udkom 1. november 1915. Hamilton Jackson var selv redaktør af bladet og skrev tillige det meste af stoffet. Gennem den firesiders avis kritiserede han voldsomt det danske kolonistyre og opildnede sine racefæller til at være stolte og kræve deres ret.

Agitationen gik navnlig på bedre sociale og økonomiske forhold. Tonen var barsk, således blev skoledirektøren og guvernøren kaldt en skamløs løgner og en blodtørstig tyran. The Herald vedblev at udkomme indtil 1922. Fagforeningen af sorte arbejdere på Sankt Croix havde efterhånden fået 6.000 medlemmer, fortrinsvis lavtlønnede landarbejdere. I slutningen af 1915 afslog plantageejerne blankt at forhøje daglønnen på bare 20 cents, og Hamilton Jackson satte sine folk i strejke i januar 1916, netop som sukkerrørshøsten skulle være gået i gang. Trods voldsomme modforanstaltninger fra myndigheder og plantageejere varede strejken ved, men de hvide måtte give sig, og efter seks ugers effektiv strejke måtte de gå ind på at give en væsentligt højere løn med videre.

Året efter gentog den fagforening, der var vokset frem på Sankt Thomas og havde 2.700 medlemmer, successen. Havnearbejderne i Charlotte Amalie gik i strejke, og de opnåede hurtigt en fordobling af af deres aflønningstakster plus forbedring af arbejdsforholdene i forbindelse med kulafbæring, som var det vigtigste arbejde på havnen.

Efter salget af øerne til USA gennemførte Hamilton Jackson endnu en resultatrig strejke, inden han fra 1931 til 1941 blev dommer ved politiretten i Christiansted. Han døde i 1946.David Hamilton Jackson betragtes i dag af øernes farvede befolkning som en helt, der har ført sit folk ud af trældom, og han kaldes derfor ofte The Black Moses. På øerne er 1. november officiel helligdag, David H. Jackson Day.

Jyllandsmøde i Kolding

Få deltagere, men stor debat-lyst især om Festival 2001

Helt nøjagtigt var det samlede antal deltagere i det årlige Jyllandsmøde på 19 personer, men det var bestemt ikke hæmmende for lysten til at debattere den forløbne festival og enkelte deltagere havde kørt endog mange hundrede kilometre for at være med..

Orla Grønborg havde arrangeret mødet i BST-centret i Kolding, og det startede med en hyggelig frokost. Derefter viste Anne Walbom og Ole Bidstrup deres nyeste lyd-dias show "Puddersukker og Sanktkrøjsrom", og derefter gik så snakken om Festival 2001.

Men allerførst fik alle en frisk hilsen fra St. Croix, hvorfra Grethe Strange netop var vendt hjem få dage forinden. Blandt de tilbagemeldinger hun kunne hjembringe var stor tilfredshed, men også den kendte kommentar med et meget stort program. Og især Skåneturen mente nogle havde været for lang. De bemærkninger vil selvfølgelig indgå i et kommende festivaludvalgs arbejde.

Et totalreferat af Koldingmødet festivaldebat vil være lidt af en umulighed, og temaerne var mange. Der var ikke udelt tilfredshed med DSB-oplevelsen.

Navnlig ved et af togene i Fredericia havde der været en lidt for uforstående togbetjent (han blev betegnet som direkte ubehøvlet!). Men der havde været andre, der havde gjort det til en oplevelse at betjene vore gæster, hvoraf nogle aldrig har oplevet et IC3 tog.

Om man en anden gang skal benytte denne transportform, det må stå hen til næste festival, men som en kendsgerning står: Danske IC3 tog er ikke velegnede til en samlet stor gruppe fra US med amerikanernes traditionelt store mængde bagage og ekstra store kufferter. Ordet gedemarked blev nævnt om situationen på perronerne.

Ved enhver festival oplever man problemer med manglende forhåndviden. Og forkert viden. For eksempel havde en deltager fra øerne opgivet allergi over for katte. Men det viste sig blot at være en angst for katte, hvilket jo ikke just kan kaldes allergi. Til gengæld var der store problemer med en manglende oplysning om mælke-allergi, som jo gør en dansk værts madlavning til noget af et problem.

Men det er svært at fortælle om problemer, man ikke får besked om, og først om fremmest havde dette års festival jo haft store indkvarteringsproblemer især i hovedstadsområdet.

Enkelte gæster havde vi som bekendt ikke en gang placering til ved ankomsten i Kastrup.

Som ved alle debatter om Festivals i regi af Friends of Denmark eller Dansk Vestindiske Selskab, blev der også i Kolding diskuteret hvor meget gæsterne skal betale og hvordan det også er en udgift for værter at have gæster. Og der blev diskuteret forskelle på kultur og på indstilling til det at være henholdsvis gæst og vært.

Men lige som ved generalforsamlingen, blev der stillet forslag om en slags guide for værter. Også i vest havde nye medlemmer ikke den ønskede viden om, hvad man forventer af værter. Og det tema bliver selvfølgelig taget op på et kommende bestyrelsesmøde. Ved samme to møder blev der også talt om, hvordan bestyrelsen skulle – og i øvrigt også har plan om – at lave en slags hvidbog over, hvad der var godt og hvad der var mindre godt med årets festival.

Blandt mange andre forslag var så, om man helle skulle have to mindre festivaler og så for den enes vedkommende have den i den gentlige sommerferieperiode. Det tema var også fremme ved generalforsamlingen, og begge steder blev der argumenteret for og imod. For taler at vi har medlemmer, der ikke kan deltage i en tur omkrign transfer den 31. marts. Imod taler den lidt større varme og fungtighed om sommeren, hvor også orkanperioden er startet. Desuden kan det også være en problem med den større varme, at mange af vore medlemmer er pænt oppe i alderen. På bestyrelsens vegne konstaterede Ole Bidstrup, at det er Friends of Denmark, der sender os invitationerne.

Til de meget positive oplevelser fra årets festival hørte beskrivelsen af vestinderne forbløffelse over at være med til at grave kartofler op eller selv at plukke et jordbær. Det var der mange, der aldrig havde prøvet – og det er en af de oplevelser de kan have svært ved at få på københavnerdelen af festivalen, og som var med til at gøre "vest" delen til noget, som en af de meget fine forbedringer af en festival.

Ole Bidstrup

The Crystal Palace

P.O.Box 12200 St. Thomas, USVI 00801

Guesthouse midt i det
historiske Charlotte Amalie, St. Thomas.

Hotellet ligger i Dronningens Kvarter, på samme høj, som Synagogen i Krystalgade.

Nyd mogenmaden i herskabelige omgivelser mens du ser krydstogskibene kommer ind.

Rimelige dagspriser, 7. dag gratis
Sommer: 65-85 $ Vinter: 85-115 $
Continental breakfast incl.
Se de mange billeder på:

www.crystalpalaceusvi.com
E-mail: CrystalPalace@St-Thomas.com

Som Banken så ud i 1905

Foto fra bogen Dansk Vestindien i gamle billeder

Forblev dansk indtil 1934

Da en af forfatterne til Danmarks Nationalbank 1818 - 1993 så Louise Steensgaard i den lokale Kanal København's udsendelse om festivalbesøget, gjorde han opmærksom på den sjove historie om banken, der forblev dansk længe efter Transfer. Svend Olsen, der nu er pensioneret, skrev bl.a.:

Der er ikke ret mange, der kender til Den Dansk-Vestindiske Nationalbanks historie. Vi ved, at der i henhold til en plakat i 1816 er udstedt danske sedler: Statens kreditbeviser og St. Thomæ Banks Sedler, og at Hofgravør M.W. Ferslew har udført gravuren til de dansk-vestindiske pengesedler i 1849 efter arkitekt G.F. Hetsch tegninger.

En kommissions betænkning af 1903 resulterede i overvejelser om, hvad der kunne gøres til øernes „opkomst". Blandt forslagene var oprettelsen af en dansk bank på St. Thomas med filialer på St. Croix. Banken skulle mod pant give lån i fast ejendom samt udstede sedler. Denne tanke vandt tilslutning, især da den danske bank „St. Thomæ Bank" i 1898 gik fallit. Der var nu kun den engelske „Colonial Bank", og den gav ikke lån mod pant i fast ejendom - samt 2 små sparekasser.

Den nye bank på De Vestindiske Øer blev oprettet som en aktiebank af Nationalbanken i 1904. Den blev til efter forhandlinger mellem Nationalbanken og de tre hovedbanker: Handelsbanken, Landmandsbanken og Privatbanken i København. En betingelse for oprettelsen var, at der samtidig tilvejebragtes en permanent ordning af det vestindiske møntvæsen.

Statutterne stadsfæste i juni 1904. I § 8 står bl.a.:
„Banken får for et tidsrum af 30 år eneret i Dansk-Vestindidien til at udstede sedler, der på ihændehaverens anfordring veksles med guldmønt. Seddeludstedelsen skal afpasses efter forretningslivet krav og må ikke overstige 10 mill. Francs (2 mill. vestindiske dollars). Ved en møntlov samme år indførtes en ny møntenhed:

> 5 francs svarende til 1 gammel Vestindisk dollar.

Den Dansk-Vestindiske Nationalbank kom til at ligge på torvet i byen Charlotte Amalie på St. Thomas, hvor også slavemarkederne holdtes. Huset er bygget i midten af 1800-tallet. Det er med sit rige støbejernsgalleri og svære porte let og smukt i byggestilen og er forsat velbevaret.Det indeholder i dag en „Liquor Store". Udover bankbygningen havde man „Villa Santa Ana" på Nordsidevej ved Dronningensgade samt en bolig på Guvernementshøjen. Endvidere var der to filialkontorer på St. Croix.

På en pengeseddel udstedt i 1905 i Charlotte Amalie med portrætgravure af Christian IX og signeret af direktør Thage står der, at Den Dansk-Vestindiske Nationalbank betaler på anfordring til indehaveren fem franc i guld efter statutterne.

Sedlen er betalbar på bankens kontor i København med 5 francs i guld eller 3 kroner og 60 øre i Skandinavaisk guldmønt. Sedlen er fremstillet hos Bradbury i London.

Fremstil selv skilte af enhver art

selvklæbende bogstaver som hele ord
- mange farver
- mange skrifttyper
- alle størrelser
UHYRE LET AT MONTERE

Eksempel:

VIRGIN (højde 10 cm)
kr. 64,50
INCL.: moms +
forsendelse

Oplysninger om priser etc. samt bestilling:
www.accepthandel.dk
eller ring: 4814 0477 (telefonsvarer)
ACCEPT Handel & Reklame

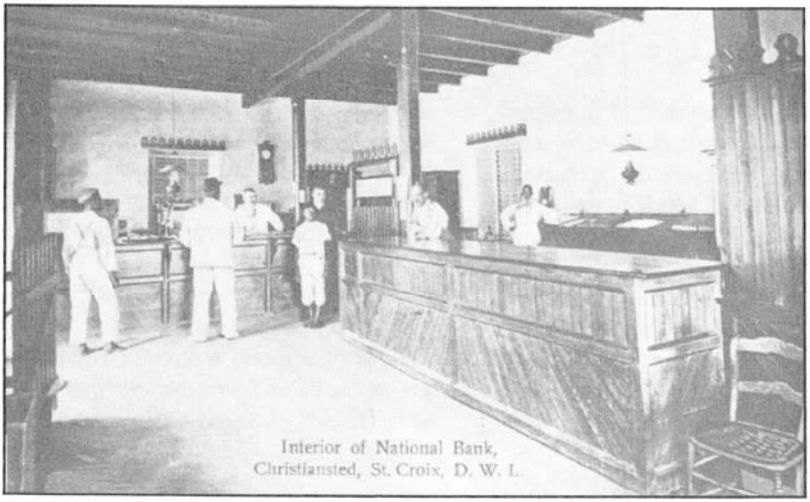

Filialen på St. Croix, ca 1910

Foto fra bogen Dansk Vestindien i gamle billeder

Axel O. Thage, som blev ansat i Odense filial i 1916, overflyttes til København i 1918 og tiltræder en vakancestilling som filialdirektør i Christianssted, hvor han er i 4 år.

I 1923 overtager han stillingen som direktør i hovedsædet på St. Thomas, hvor han desuden bliver generalkonsul. Da øerne bliver afstået til De Forenede Stater i 1917 ønskede amerikanerne ikke at overtage banken, men de respekterede bankens koncession tiden ud.

I et uddrag af en senere korrespondance, fra juli 1928, står:

„Bankforholdene er ikke heldige. Det viser sig her, som på så mange andre måder, at Amerika forhastede sig, da de købte øerne.

Man mente imidlertid, at der var fare for, at Tyskland skulle erhverve øerne, så derfor skete overtagelsen over hals og hoved."

De Kgl. Danske Bankprivilegier var gældende, indtil de udløb 1934. På dette tidspunkt likvideres Den Dansk-Vestindiske Nationalbank, og der indførtes amerikansk mønt på øerne i den tidligere danske trope-koloni.

Direktør Thages stilling blev nedlagt med udgangen af 1935. Han afslutter sin karriere som filialdirektør i Århus og pensioneres i 1959.

Svend Olsen

HUSK-HUSK-HUSK

Hvis du har fået e-mail og gerne vil have besked, når der er nyt på Dansk Vestindisk Selskabs netsider, så send din e-mail adresse til webmaster Ole Bidstrup

obi-awa@post1.tele.dk

Da Øerne solgte Danmark

Også i tiden omkring 1900 svirrede rygterne om et forsøg på at sælge de de tre øer i Vestindien. Det førte til mange skriverier - også satiriske som denne artikel i Klods Hans, signeret Kalchas:

EFTER hvad der meddeles os fra sikker Kilde, er der paa de vestindiske Øer opstaaet den Tanke at sælge Danmark. Man har længe, syntes, at den halve Million, Moderlandet indbringer sine Kolonier om Aaret; er noget lidt, og man mener, at man vil kunne faa det værdifulde Aktiv gjort langt, mere frugtbringende ved at gøre det i Penge.

Man har da underhaanden udbudt det til Salg til forskellige Stater, saasom Serbien, Nicaragua og Siam. Navnlig det sidstnævnte Land havde nok Mod paa Handelen, særlig hvis Heide gik med i Købet.

Sagen har ikke endnu været behandlet i Kolonialraadene,.Derimod har Landfogden paa St. Jan, der tillige er Postmester, Brandmajor, Stiftsfysikus, Toldforvalter, Gas- og Vandmester samt Jordemoder, og altsaa den Mægtigste Mand paa Øerne, maaske i hele Monarkiet, i Stilhed forhandlet om Sagen med Medlemmerne af St. Jans Finansudvalg.

Formanden, den graanede Neger Napoleon Jackson, fremhævede, at Danmark i den sidste Tid var gaaet økonomisk tilbage. Der var ikke Raad til en justitsminister, og Teatrene spillede for det meste til smaa Priser. Han kunde ikke andet end se meget sort paa Forholdene, og under disse Omstændigheder saa han ikke anden Udvej end at sælge. Markneger Scipio Afrikanus Johnsen vilde ogsaa nok sælge.

Men han vilde dog gjerne have at vide, om Løsøret gik med i Salget.

Han vilde f. Ex. foreslaa, at man beholdt Jens Kjeldsens Lager og uddelte det til Øernes Gentlemen, der nu af økonomiske Grunde ofte maatte optræde i et meget mangelfuldt Kostume, saasom Sivsko, Panamahat og Pincenez.

Han vilde foreslaa, at man forbeholdt sig enkelte nationale Mindesmærker, saasom Storkespringvandet, Hesten og Bech Olsen.

Landfogden mente nok, at det kunde lade sig gøre. Han vilde overhovedet foreslaa, at man ikke forhastede sig med Salget. Man burde maaske vente, til der var indført elektrisk Sporvejsdrift over hele Kjøbenhavn. Saa kunde man forlange en større Købesum. Napoleon Jackson mente, at saa vilde han ialfald ikke opleve Salget.

Stemningen syntes imidlertid overvejende at være for Salget. I sidste Øjeblik har der alligevel rejst sig Modstand derimod. Man gør gældende dels, at Danmark nu i flere Hundrede Aar har hørt til Øerne, dels at det synes at skulle kaste noget mere af sig nu, da saavel Ølbryggerierne som Vaskerierne og Barbererne har sat deres priser op.

Man maa nu med Spænding afvente Sagens videre Udvikling.

Kender du en god vandrehistorie?

Digtet på siden her er fra marts 1900

- Den har jeg hørt før, sagde en af dem, som jeg viste denne lille godbid, fundet af bladets gode fe, Ebon Borg. - Jeg tror det er en typisk vandrehistorie.

Kan nogle af læserne verificere den bemærkning og er der nogle, der kender andre vandrehistorier, så lad os høre om det....

KLODS-HANS

Længsel.

Der gik to Niggere paa St. Jan,
De viste saa ømt et Væsen,
For de var Kærester hun og han,
Men Ringene bar de i Næsen.

Han suttede paa et Sukkerrør,
Hun legede med en Slange,
Men begge var de i snavs Humør,
De tænkte paa Dannevange.

Han havde lært hende Danmarks Navn
Forklarende alt saa flittig,
Hun havde lyttet sødt ved hans Favn —
Hun troede, det var Haiti.

Han havde været i Danmark et Stød,
Sendt over af Guvernøren,
Hun ved hans Tale blev bleg og rød,
Hvad ikke saas for Kuløren.

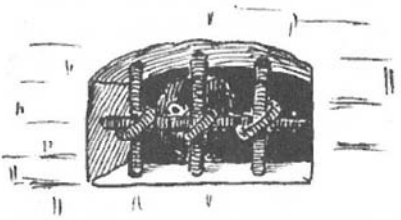

Han var paa et Slot, fik aldrig Klø,
Men alt, hvad han kunde æde.
Ved deres Fødder blev der en Sø,
Saa stod hendes Tænder i Væde.

Det var hans Haab og lønlige Drøm
Engang at komme tilbage.
Hun besvor ham med Læbe øm,
Hende med sig at tage.

Hun vidste ej, at for hendes Skat
Det Ønske var aller sværest,
For han var dengang i Horsens sat,
For Mord paa sin første Kærest.

Nyt æresmedlem i DVS

Generalforsamlingen hædrede Søren Laub med titlen æresmedlem og valgte to nye til bestyrelsen

En stilfærdig generalforsamling med omkring 30 deltagere godtog de forskellige beretninger og accepterede en stigning i det årlige beløb til DVS. Kald det festivalafgift eller ej – fra næste år skal hvert husstandsmedlemskab koste de hidtige 200 kr. samt et beløb på 50 kr. til genopbygning af festivalkapitalen, som led kraftigt under den ellers i store træk meget vellykkede Festival 2001

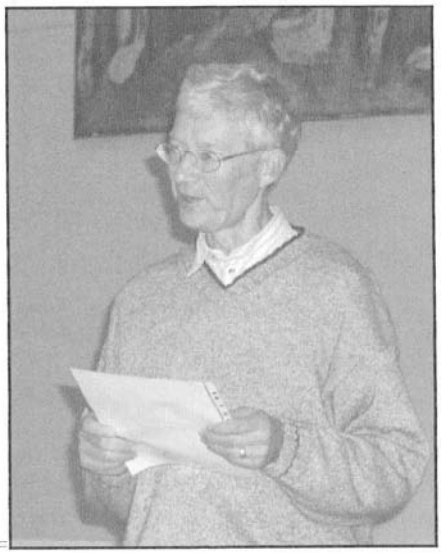

Jens Benoni Willumsen motiverer udnævnelsen af Søren Laub

Naturligvis er så stort et arrangement ikke helt uden skrammer, men taget som helhed og med skyldig hensyntagen til medlemskarernes forskellighed – også de mange kulturforskellige – så har tilfredsheden været meget stor. Sådan var hovedintrykket af de debatter, der fulgte i kølvandet på de forskellige beretninger.

Hvad deltagerne ikke vidste, det var alle bestyrelsesmeldmmer undtagen et klar over: At der ville – for sådan er lovene – komme et forslag til generalforsamlingen om at udnævne det fratrædende medlem, Søren Laub, æresmedlem. I årtier har han tjent selskabets interesser og Jens Benoni Willumsen, som var den, der motiverede udnævnelsen, fortalte om Sørens barndom på St. Thomas og hans senere involvering i det vestindiske. Jens Benoni sagde blandt andet:

"Søren og Marianne deltog i den første venskabsfestival i U. S. Virgin Islands. Det var i marts-april 1967 i anledning af festlighederne omkring 50-årsdagen for øernes overdragelse fra Danmark til USA.

På det tidspunkt var Søren suppleant til bestyrelsen for Foreningen Dansk Vestindien, og han var en af de deltagere, der repræsenterede bestyrelsen under jubilæumsfestlighederne.

I oktober 1967 blev daværende orlogskaptajn Søren Laub indvalgt i bestyrelsen for Foreningen Dansk Vestindien.

Den 24. november samme år fejrede Foreningen Dansk Vestindien sit 50 års jubilæum i Børsens festsal, og her holdt Søren som bestyrelsens medlem af festudvalget talen for damerne.

Marianne og Søren Laub lytter overrasket

Søren Laub har været medlem af bestyrelsen for Dansk Vestindisk Selskab siden 1966, lige bortset fra de år, hvor han på grund af tjenesten i udlandet ikke kunne deltage. Søren har således her i oktober været aktivt bestyrelsesmedlem i selskabet i ikke mindre end 30 'ar, hvilket er noget af en bedrift. Det vidner om stor trofasthed og stor hengivenhed for sin fødeø, St. Thomas."

Talen er omtalt i foreningens blad fra 1967. Der står: „Med vers af kumbel til kvindens pris og et amerikansk rim i samme genre bad taleren de tilstedeværende herrer betragte damernes skønhed og kjolepragt som en blomsterbuket fra Vestindien, bundet af Hibiscus, Yellow Cedar, Flamboyant og Nattens Dronning. - Damernes skål blev ledsaget af et trefoldigt hurra."

Søren Laub, nu Kommandør, udtrådte af bestyrelsen i oktober 1983 på grund af sin udstationering i Bruxelles. På generalforsamlingen i oktober 1988 blev Søren igen indvalgt i bestyrelsen.

Da Gunnar Thornval trådte tilbage som formand, overtog Søren formandsposten. Søren virkede som formand i fire år, dvs. indtil oktober 1997. Søren har siden fortsat sit medlemskab af bestyrelsen og har siden 1997 fungeret som selskabets arkivar med ansvar for indretningen af vores ny arkivlokale på Kronborg.

Under gennemgang af regnskabet og fastlæggelse af det nye medlemskontingent, var der en del debat, fordi stigningen fra bestyrelsen er motiveret med genopbygningen af en festivalformue. Nogle mente, formuen var stor nok til at tåle det "forbrug", der havde været med festival 2001, der gav næsten 120.000 kroner i underskud. Men slutresultatet var, at festivalformuen ønskes genetableret.

Louise overrækker gaven til det nye æresmedlem, Søren Laub

Lars Hornstrup Hansen fik også en tak fra formanden for indsatsen i bestyrelsen

Under punktet valg til bestyrelsen udtrådte Søren Laub og Lars Hornstrup Hansen. I stedet indvalgtes Walther Damgaard og Gunvor Simonsen. Umiddelbart efter generalforsamlingen holdt de tilstedeværende bestyrelsesmedlemmer et konstituerende møde. De fleste funktioner fortsætter uændret, men Jens Benoni Willumsen påtager sig hvervet som næstformand og sekretær. De nye medlemmer indtræder i de forskellige udvalg, Damgaard i Festivaludvalget og Gunvor i Kulturhistorisk udvalg.

Ole Bidstrup

NB: - Det samlede referat fra Generalforsamlingen kan læses på internettet, eller bestilles i kopi hos medlemdssekretariatet.

Køb en Årsrejseforsikring hos Europæiske fra kun 139,-

A 880

PENGE, PAS, BILLET, RENE SOKKER OG... EUROPÆISKE

DVS-æresmedlem fyldte 90

Henning Henningsen fejret af familie og venner ved reception i Helsingør

Henning Henningsen og hustru Elisabeth med gavebordet i baggrunden.

Den tidligere museumsdirektør for Handels- og Søfartsmuset på Kronborg, dr. phil Henning Henningsen fyldte 90 lørdag den 20. oktober.

Det kunne selvfølgelig ikke gå helt stille af, og heller ikke uden opmærksomhed fra Dansk Vestindiske Selskab.

For om nogen har Henningsen betydet meget for Selskabet. Ikke kun ved ofte at være en skattet deltager i Festivalbesøgene på øerne, hvor han i øvrigt kunne markere sit ægteskab med sin elskede Elisabeth på turen i 1987, da de fejrede deres guldbryllup – lige som de også havde fejret sølvbryllup under et besøg på St. Thomas. Måske er Henning Henningsen det medlem, der flest gange har trukket en stor medlemsskare til et medlemsmøde, hvor han har begejstret med sin viden og blændende fortælleevne.

Men der er også Henningsen-aftryk på en stribe af Selskabets publikationer. Senest i "Kunstnere i Tropesol", hvor han syntes vi skulle have en oversigt over billedmaterialet om øerne. Det havde han længe ønsket at lave og så var udstillingen i Nikolaj i 1992 jo en god anledning. Bestyrelsen takkede selvfølgelig ja. Samme bestyrelse hvori Henning Henningsen i årevis var både en drifkraft og en garant for det historiske.

Alle Henningsens fortræffeligheder udi det vestindiske var selvfølgelig årsagen til, at han blev kåret som æresmedlem af Dansk Vestindiske Selskab. Og selvfølgelig kunne den nuværende bestyrelse heller ikke lade hans 90 års dag passere i glemsel, og der var mange medlemmer, nuværende som tidligere, der lod vejen gå forbi lokalerne, hvori Henningsen holdt sin reception.

Første taler var sønnen, der takkede sin far og mor for sin trygge opvækst og for, at de ikke forsøgte at presse ham til også at gå den akademiske vej.

Da far blev dr. phil pralede sønnen med at være dr. fil, fordi han havde gennemført maskinarbejderens uddannelse.

Mest stolt var han som barn over den bog med børnehistorier og fabler, som far Henning havde samlet og udgivet mens han var ansat hos Dansk Folkemindesamling.

Den kendte TV-journalist Piet van Deurs takkede Henningsen for de mange gode historier og nyheder,

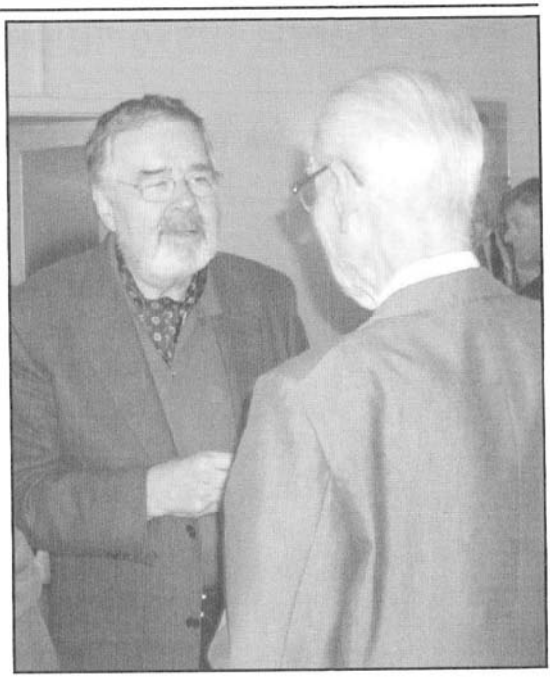

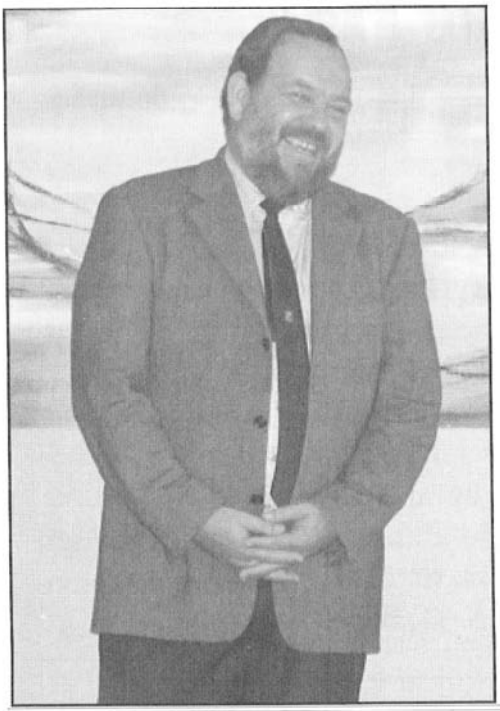

han før TV-karrieren havde fået i den periode, da han var ung journalist på Helsingør Dagblad, og han skildrede også, hvordan de senere havde haft et godt samarbejde.

Museumsdirektør Hans Jeppesen, der efterfulgte Henningsen på museet på Kronborg, fortalte hvordan det i starten havde været svært altid blot at være Henningsens efterfølger – indtil han lærte, at det i sig selv var en værdi, så i dag var han stolt af det.

Og efter Jeppesens tale, markede undertegnede på bestyrelsens vegne Henningsens betydning for det vestindiske.

Ole Bidstrup

En gribende historie om at redde to børn fra en grum skæbne

Den trofaste Negerkvinde.

Paa en af de vestindiske Øer i en bekjendt Søstad laa General Turvilles prægtige Bolig. Husets anselige Ydre og dets Indres pragtfulde Udstyrelse vidnede om Ejerens Rigdom og Smag. I det rummelige med alle Bekvemmeligheder udstyrede Soveværelse laa Generalens to smaa Børn i deres søde Søvn; da hørtes sagte, listende Trin udenfor, Døren til Soveværelset blev forsigtig aabnet, og en stærkbygget Negerkvinde traadte ind. Paa Hovedet havde hun en broget Turban, ligesom ogsaa hendes øvrige Klædedragt bar meget stærkt pralende Farver til Skue. Efter at hun lydløst havde lukket Døren, gik hun hen til de smaa Senge, bøjede sig ned over de sovende Børn som for at forvisse sig om, at de sov fast, tog derpaa op af sine Lommer en lille Æske med to Piller i, hvilke kun stak ind i to smaa Stykker saftig Appelsin og puttede hvert af Børnene en Pille i Munden.

Over intet mindre en tre udgaver af Illustreret Børneblad går denne historie. Den har ikke navn på skribenten i det enkelte blad, som kom ugentligt. Men i den samlede oversigt ser man følgende:

„...Den trofaste negerkvinde - efter det engelske ved Annette Hass..."

Illustreret Børneblad var, som man kan se på logoet på næste side, nået til fjerde årgang. Det blev udgivet af August Bangs Forlag og indeholdt både tegninger, gåder, fabler og fortællinger. Vi vil holde læserne på pinebænken som i originalen - altså over tre medlemsblade. Her til venstre en bid fra originalen, som forsætter her::

Da hun havde set, at de havde sunket Pillerne, gik hun hurtig udenfor

Fjerde Aargang, Nr. II. — August Bangs Forlag, Kjøbenhavn. — 28de Februar 1875.

Døren og kom strax efter tilbage med en stor, flad og rund Kurv. I denne lagde hun først en Del smukke Klædningsstykker til Børn, tog saa af et Skrin flere Ringe og kostbare Smykker, livilke hun stak ind mellem Klæderne, og over det hele bredte hun et stort Lagen.

Stille nærmede hun sig nu Sengene, løftede Børnene , et efter et, forsigtig op og lagde dem ved Siden af hinanden i Kurven. Et Øjeblik stod hun saa med foldede Hænder og saa paa dem, som de laa der og sov saa trygt, og en Taare rullede ned ad hendes sorte Kinder; men derpaa bandt hun et Klæde over Kurven, tog den paa Hovedet og gik med faste Skridt ud ad Døren.

Gjennem Byens Gader gik hun med ilsomme Fjed ned til Havnen hen mod den amerikanske Skonnert, "Martha", der laa parat til at afsejle.Da Négerkvinden kom ombord paa Skibet med sin Kurv paa Hovedet, begyndte Matroserne, der troede, at hun, som hun plejede, vilde falbyde Kyllinger, at ville hjælpe hende Kurven af Hovedet; men hun holdt sig dem fra Livet med sin kraftige Arm og erklærede, at denne Gang vilde hun kun handle med Kaptejnen, og da denne nu kom til, bad hun, om hun maatte vise ham sine Kyllinger nede i Kahytten, og han gik derned med hende.

"Kaptejn!" sagde hun, da Døren var lukket, "kunde du se et Menneske kæmpe for Livet i Bølgerne uden at række Haanden ud for at hjælpe ham?

Kunde du se et Hus med smaa Børn i brænde uden at forsøge paa at redde de kjære smaa? Man siger, at Herren i Himlen velsigner dem , der er gode mod smaa Børn.

Kaptejn! lov, at du ikke vil røbe den grulige Hemmelighed, jeg nu er ved at betro dig; lov det! Tiden er kort!"

Den brave Kaptejn Jones blev forbavset over Kvindens Alvor:

"Jeg lover det!, sagde han, sig frem, Deffy! hvad ligger dig paa Hjerte?".

"De sorte paa denne Ø, sagde Deffy, tørste efter deres Hérrers Blod, og i Morgen tidlig vil de hvides Ansigter have Dødens Hvidhed; baade de gamle og Børnene skulle dræbes, de grusomme ville ingen skaane. De meddelte mig deres Plan; de troede, at Deffy var ligesaa sort indeni som udenpaa! Min Herre og Frue ere bortrejste, og jeg kunde ikke faa Bud til dem; saa tog jeg deres Børn i min Kyllingekurv, og her kommer jeg nu til dig med dem. Vil du hjælpe mig med at frelse dem, da vil Gud lønne dig derfor!"

Med disse Ord tog hun Dækket af Kurven, og en Taare kom den hjertensgode Kaptejn Jones i Øjnene ved at se de stakkels sovende Børn; han var en gammel Sømand og havde længe ikke kjendt til det Slags salte Vand, der kommer fra Øjnene.

"Du har henvendt dig til den rette, sagde han til Deffy, jeg skal beskytte dig og dine smaa Kyllinger. Bliv du kun rolig her, jeg overlader eder min Kahyt.

Med disse Ord gik han ilsomt op af Kahytten, Deffy kunde høre hans Kommando på Dækket, hvor der snart blev Liv, og Tummel, og efter en lille halv Times Forløb sejlede "Martha" ud af Havnen og førte de stakkels efterstræbte Børn bort fra deres Fædrehjem og deres Forfølgere.

Deffy havde imidlertid bragt dem til Køjs, og da Sovepillerne fremdeles holdt dem i en tryg og fast Savn, lagde den trofaste Pige sig paa Gulvet udenfor deres Leje for at være hos dem, naar de vaagnede.

Den næste Morgen blev Deffy vækket ved Børnenes livlige Snakken:

"Hvor er vi?, spurgte Luise. Ombord paa et stort Skib, vi skal rejse over Vandet og se smukke Lande".

"Men hvorfor skal vi rejse?, Fordi, - fordi Vorherre mener, at det er bedst."

Nu bleve Børnene klædt paa og førte op til deres venlige Beskytter; han tog kjærlig imod dem, kyssede dem, og de bleve strax rigtig gode Venner. Lidt op ad Dagen tog Kaptejnen Deffy med sig ned i Kahytten.

"Hvor agter du dig hen, Deffy?, Til New York, Kaptejn, der er Fruen født, det maa blive Børnenes Hjem, til Gud lader os finde deres Forældre igjen."

"Men hvad vil du gjøre, naar du kommer der? Har du Penge?, Deffy aabnede sin Kjole og viste paa sin sorte Hals flere Guldkjæder, heri hang Halssmykker, besatte med kostbare Stene til stor Værdi.

"Hvad mener du om dem, Kaptejn? Stakkels Deffy! med dem kommer du ikke langt i New York; vilde du forsøge paa at sælge dem, da vilde du blive antaget for en Tyv og arresteret, og hvad vilde der saa blive af dine smaa?.

"Nu vel, Kaptejn, Deffy er stærk, Deffy kan arbejde!

"Vel, sagde Kaptejn Jonas, du er en brav Kvinde! Der, tag denne Pung, den er fyldt med Guldpenge, jeg skal saa give dig Anvisning paa en Kone i New York, hos hvem du kan faa et Værelse, og saa vil Gud nok lægge Velsignelse i dit Arbejde.

"Gud lønne dig for, hvad du gjør mod os" sagde Deffy bevæget.

(Fortsættes....)

Bogsiden

Dansk Vestindisk Selskabs udgivelser af bøger og postkort tilbydes medlemmerne til fordelagtige priser::

"De Frifarvede"
- af Henrik Hertz m. indl. og noter af Anne Walbom og Eva Frellesvig. Udgivet i anledning af 150 året for slaveriets ophævelse i Vestindien. 81 sider, DVS og Poul Kristensens Forlag, Herning 1998. **Pris kr. 90,-**

"St. Croix, St. Thomas, St. Jan"
- Henry Morton, Skitsebog og Dagbog fra Dansk Vestindien 1843-44. 184 sider, DVS Kbh.1975. **Pris kr. 50,-**

"Flåden og Dansk Vestindien"
- Den danske flåde's togter til Caribien 1671-1917. Af Per Nielsen. 48 sider, DVS og Forlaget Marinehistoriske Skrifter, Kbh. 1997 **Pris kr. 40,-**

"Fra Slavesang til Soca"
- Historien om musikken fra de tidligere Dansk Vestindiske øer. Af Jørgen O. Bjerregaard, Lars Heje og Ole Bidstrup. 63 sider, DVS Kbh. 1991.
Bog + kasettebånd **Pris kr. 125,-**
Bog alene **Pris kr. 37,50**

"En officer i Dansk Vestindien og hans fritidsbeskæftigelse"
- Redigeret af Steffen Linvald. 122 sider, DVS Kbh.1988. **Pris kr. 40,-**

"Dansk Vestindien for 250 år siden"
- J.L. Carstens: En almindelig beskrivelse om alle de Danske, Americanske eller West-Indiske Ey-lande. 164 sider, DVS Kbh 1981. **Pris kr.50,-**

"Kunstnere i tropesol. Skitser"
- akvareller og malerier fra det tidligere Dansk Vestindien. Af Ole Bidstrup, Jørgen O. Bjerregaard, Lise Funder m.fl. Udgivet af DVS i samarbejde med udstillingsbygningen Nikolaj, 87 sider, DVS Kbh 1992. **Pris kr. 40,-**

Pose med 4 postkort
4 forskellige. motiver, dobbelte og med kuverter.
Pr. sæt **Pris kr. 25, -**
Køb fem sæt **Pris kr. 100, -**

„Toldvæsenet i Dansk Vestindien, 1672-1917"
Af Poul Erik Olsen, Toldhistorisk Selskab, Kbh. 1988, 261 sider, indbundet, med fotos, billeder og ill.
Pris kr. 60,-

- kan købes ved medlemsmøder, bestilles pr. brev, telefon eller e-mail hos:

Lars Hornstrup Hansen,
Herluf Trollesgade 10, 2.tv,
1052 Kbh. K - Tlf: 33 15 32 80

E-mail: lhh@adr.dk

Priser ekskl. porto og forsendelseskuvert. Betales på et vedlagt giro-kort.

Indmeldelsesblanket
(udfyld med tydelige blokbogstaver - sendes til)

Medlemssekretariatet
Erik Marcussen
Græsager 302
2980 Kokkedal

Navn

Gade

Postnr: Telefon/E-mail:

By:

✂- -

Dansk Vestindisk Selskab

- har eksisteret siden salget af øerne i 1917. Selskabet har den engelske undertitel „Danish West Indian Society". Selskabets protektor er Hendes Majestæt Dronning Margrethe II. Selskabet, der er upolitisk, blev stiftet Valdemarsdag 15. juni 1917 som klubben „Dansk Vestindien" og senere reorganiseret.

I 1969 blev navnet ændret til "Dansk Vestindisk Selskab", som er landsdækkende, men har hjemsted i København.

Selskabets formål er:
a. - at samle alle, der har eller har haft tilknytning til det tidligere Dansk Vestindien (øerne St. Thomas, St. Croix og St. Jan) samt andre personer, der måtte have interesse i at bevare minderne om Dansk Vestindien (nu U.S. Virgin Islands).
b. - at støtte interessen for Danmark i det tidligere Dansk Vestindien (U. S. Virgin Islands).
c. - at opretholde og eventuelt skabe kulturelle og venskabelige forbindelser mellem Danmark og U. S. Virgin Islands.

Formålet søges gennemført ved:
a. - Møder, sammenkomster, foredrag og anden foreningsvirksomhed.
b. - Udgivelse af et medlemsblad 5 gange årligt og andre publikationer.
c. - Samarbejde og korrespondance med specielt de på U. S. Virgin Islands eksisterende foreninger med tilsvarende formål.
d. - Formidling af personlige kontakter gennem gensidige besøg.

Årligt kontingent fra 2002:
250 kr pr. husstand.

Dansk Vestindisk Selskab *Bestyrelse og adresser*

Louise Steensgaard,
Tomsgårdsvej 103, 4. tv,
2400 København N
☎ 38 88 45 22
e-mail: loust@get2net.dk

Jens Benoni Willumsen,
Birkelyvej 52, Nr. Lyndelse,
5792 Årslev, ☎ 65 90 18 12

Gunvor Simonsen
Hans Tavsens Gade 21, st.th 2200
København N, ☎ 35 36 31 71
e-mail: gsi@ra.sa.dk

Ole Bidstrup, (se side 2)

Marianne Gall,
Godthåbsvej 223, 2720 Vanløse
☎ 38 86 10 69

Esmé Baltzer,
Birkevej 34, 2970 Hørsholm
☎ 45 86 54 45

Erik Marcussen,
Græsager 302, 2980 Kokkedal
☎ 49 18 14 34 og 28 18 14 34
e-mail: DWIS@vip.cybercity.dk

Lis Andersen Torpet,
Vester Søgade 74, 2. tv,
1601 København K, ☎ 33 91 55 19

Walther Damgaard
Blegdammen 30, 4600 Køge
☎ 56 63 09 18
e-mail: w-damgaard@get2net.dk

Jonna Skourup Christensen,
Rønhaven 4, 2500 Valby
☎ 36 17 13 05

Formand: *Louise Steensgaard*
Næstformand og
Bestyrelsessekretær:
Jens Benoni Willumsen
Medlemssekretariat og
Kasserer: *Erik Marcussen*
DVS-konto: Lån & Spar Bank,
Reg.nr. 0400 konto 11700 79724
Medlemsblad:
Ole Bidstrup
Kulturhistorisk udvalg:
Per Nielsen, Eva Frellesvig, Louise Steensgaard, Jonna Skourup Christensen, Karen Munk Nielsen, Anne Walbom, Gunvor Simonsen.
Mødeudvalg:
Marianne Gall, Jonna Skourup Christensen, Lars Hornstrup Hansen, Esmé Baltzer, Lis Andersen Torpet
Festivaludvalg:
Ole Bidstrup, Lis Andersen Torpet, Erik Marcussen, Jens Benoni Willumsen, Jonna Skourup Christensen, Walther Damgaard
Arkiver: *Søren Laub, Jens Benoni Willumsen,*

Selskabets kontaktpersoner:

Nordjylland:
Sarah Petersson, Skovlykke 13,
9210 Aalborg SØ ☎ 98 14 19 86
Midtjylland:
Børge S. Knudsen, Nonbo Mark 18,
Hald Ege, 8800 Viborg
Sydjylland:
Finn Bagger, Naffet 25.1,
6100 Haderslev ☎ 74 53 05 15
Fyn:
Jens Benoni Willumsen,

Postbesørget blad
(0900 KHC)
Bladnr. 51281

Ingvar Zangenberg-illustration
fra J. L. Carstens bog